

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 452/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť N. P., D., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť N. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2010 doručená sťažnosť N. P., D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009, ako aj porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008.

2. Zo sťažnosti vyplynulo, že na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. 5803 045349 vydaného okresným súdom 15. apríla 2008 bol súdny exekútor JUDr. M. Z. poverený vykonaním exekúcie voči sťažovateľke ako povinnej v 2. rade a jej manželovi ako povinnému v 1. rade. Podkladom na vykonanie exekúcie mala byť údajne sfalšovaná zmenka, v súvislosti s ktorou je vedené trestné stíhanie na Prezídiu Policajného zboru, Úrade boja proti korupcii, odbore boja proti korupcii – východ, pod ČVS: PPZ-46/BPK-V-2008. Sťažovateľka a povinný v 1. rade podali 15. mája 2008 návrh na zastavenie exekúcie. Okresný súd uznesením vyššej súdnej úradníčky pod č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008 ich návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie okresného súdu z 1. júla 2008 bolo doručené sťažovateľke až 25. augusta 2009, proti ktorému sa odvolala v zákonnej lehote 8. septembra 2009. Pretože sťažovateľka, ako aj povinný v 1. rade majú trvalý pobyt v obci D., ktorá patrí do obvodu Okresného súdu K., podali námietku miestnej príslušnosti okresného súdu, o ktorej okresný súd rozhodol uznesením č. k. 48 Er 598/08-51 z 21. júla 2008 tak, že ju zamietol. Proti tomuto

uzneseníu okresného súdu z 21. júla 2008 podal manžel sťažovateľky po jeho doručení odvolanie. Sťažovateľke však uvedené uznesenie z 21. júla 2008 nebolo doručené.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd v úmysle vec umelo zdržovať a nerozhodovať spis sp. zn. 48 Er 598/08 predložil 31. júla 2009 krajskému súdu z dôvodu podaného odvolania povinného v 1. rade proti uzneseníu z 21. júla 2008 vo veci nevyhovenia námietke miestnej nepríslušnosti okresného súdu. Sťažovateľka poukázala, že uznesenie týkajúce sa námietky miestnej príslušnosti bolo okresným súdom vydané neskôr (21. júla 2008) ako uznesenie z 1. júla 2008, ktorým bol zamietnutý návrh na zastavenie exekúcie. Spis bol odstúpený krajskému súdu v čase, keď sťažovateľke ešte nebolo doručené ani uznesenie okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008, ani uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, ktoré jej nebolo doručené vôbec. Okresný súd vo veci odvolania sťažovateľky proti uzneseniu z 1. júla 2008 vôbec nekonal a ani v súčasnosti nekoná. Na základe nezákonnej exekúcie, nekonania a umelých priet'ahov v konaní zo strany okresného súdu a krajského súdu je sťažovateľka takmer tri roky zbavená práva na pokojné užívanie svojho majetku. Podľa sťažovateľky krajský súd mal spis vrátiť okresnému súdu ako predčasne predložený, namiesto toho ho však zadržuje, a preto nebolo rozhodnuté o jej odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008, čím sa prehĺbuje stav jej právnej neistoty a aj škody, ktoré jej boli spôsobené nezákonnou exekúciou.

Sťažovateľka v sťažnosti tiež poukázala na porušovanie zásady rovnosti strán v konaní. Podľa nej okresný súd neustále koná v prospech oprávneného v exekučnom konaní a osôb, ktoré za ním stoja.

3. Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti a jej prijatí na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo N. P. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

2. Základné právo N. P. na spravodlivé prejednanie veci, zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

3. Základné právo N. P. na rovnosť účastníkov konania zaručené v čl. 47 ods.3 Ústavy SR postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

4. Základné právo N. P. na pokojne používanie majetku zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008, porušené bolo.

5. Základné právo N. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručené v Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/1 95/2009-604 , porušené bolo.

6. Základné právo N. P. na spravodlivé prejednanie veci, zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/195/2009-604 , porušené bolo.

7. Základné právo N. P. na pokojne používanie majetku zaručeného čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4CoE/195/2009-604, porušené bolo.

8. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er. 598/2008 vo veci odvolania voči uzneseniu zo dňa 1. 7. 2008 č.48Er598/2008-31, konal bez zbytočných prietáhov.

9. Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.4CoE/195/2009-604 vo veci odvolania voči uzneseniu zo dňa 1. 7. 2008 č.48Er598/2008-31, konal bez zbytočných prietáhov.

10. N. P. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 tisíc eur, ktoré jej Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozhodnutia.“

11. N. P. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 tisíc eur, ktoré jej Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť do dvoch mesiacov odo dna vyhlásenia tohto rozhodnutia.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

6. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa. Preto v danej veci ústavný súd rozhodoval o porušení tých práv (čl. 48 ods. 2 a čl. 47 ods. 3 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu) a v súvislosti s tým konaním (postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 a postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009), ktorých vyslovenia porušenia sa sťažovateľka domáha v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti. Tvrdenia o porušení iných práv a v iných konaniach, ktoré sťažovateľka uvádza v texte sťažnosti mimo petitu, je podľa názoru ústavného súdu potrebné považovať iba za súčasť jej argumentácie (III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07).

Predmetom sťažnosti je teda sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj

postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE/195/2009, ako aj namietané porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008.

Sťažnosť smeruje jednak proti postupu okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE/195/2009 o odvolaní povinného v 1. rade proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 1 dodatkového protokolu každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní... rovní.

7. Sťažovateľka namieta prietahy v súvislosti s exekučným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, v ktorom má procesné postavenie povinnej v 2. rade. Sťažovateľka namieta prietahy aj v konaní o odvolaní, ktoré podala proti uzneseniu okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-31 z 1. júla 2008, ktorým vyššia súdna úradníčka zamietla návrh sťažovateľky a povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie.

Ústavný súd z obsahu spisu vedeného pod sp. zn. II. ÚS 3/2010 zistil, že sťažovateľkou namietané porušenie práva na konanie bez zbytočných prietáhov postupom

okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 už bolo predmetom posúdenia ústavného súdu, a to v konaní o sťažnosti sťažovateľky a povinného v 1. rade, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 3/2010-28 z 20. januára 2010 tak, že sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd preskúmaním napadnutého konania zistil, že postup okresného súdu nebol bez prietáhov minimálne počas deviatich mesiacov (od 23. októbra 2008 do 31. júla 2009), ale nevyznačuje sa takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z ďalšieho prehľadu procesných úkonov vykonaných v posudzovanom konaní vyplýva, že súdny spis sa v období od 3. augusta 2009 do 22. januára 2010 nachádzal na krajskom súde z dôvodu rozhodovania o odvolaní povinného v 1. rade vo veci námietky miestnej príslušnosti a v období od 25. februára 2010 do 14. mája 2010 opäť na krajskom súde z dôvodu návrhu na opravu uznesenia krajského súdu zo 14. januára 2010 podaného povinným v 1. rade, teda obdobie konania vedeného krajským súdom nemožno pričítať na vrub okresnému súdu, ktorý dĺžku jeho trvania žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť. Na vrub okresnému súdu nemožno pričítať ani obdobie (od 14. mája 2010 do 22. júna 2010), keď sa súdny spis nachádzal na okresnej prokuratúre a neskôr na krajskej prokuratúre pre účely vybavenia podnetu sťažovateľky a povinného v 1. rade na podanie mimoriadneho dovolania. Spis bol okresnému súdu vrátený na ďalšie konanie až 12. júla 2010.

Plynulému postupu okresného súdu v konaní o odvolaní sťažovateľky vo veci jej návrhu na zastavenie exekúcie tak objektívne bránila zákonná prekážka v podobe uplatnenej námietky nedostatku miestnej príslušnosti, o ktorej krajský súd na základe odvolania povinného v 1. rade rozhodol 14. januára 2010. Z uvedeného vyplýva, že vo veci odvolania sťažovateľky a povinného v 1. rade proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie (teda v merite veci) vydaného vyššou súdnou úradníčkou mohol okresný súd konať najskôr po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci námietky miestnej príslušnosti (22. januára 2010), keďže až v tom čase mal definitívne vyriešenú otázku svojej miestnej príslušnosti. Zároveň je potrebné uviesť, že podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) bude o odvolaní rozhodovať v prvom rade sudca

okresného súdu a až následne, ak odvolaniu nevyhovie, vec predloží na rozhodnutie krajskému súdu.

8. Sťažovateľka však v sťažnosti namietala priet'ahy aj v konaní vedenom na krajskom súde o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008, ktorým vyššia súdna úradníčka zamietla návrh sťažovateľky a povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie. Ako však vyplýva z prehľadu procesných úkonov vykonaných vo veci (rozhodovanie o námietke miestnej príslušnosti), ako aj s ohľadom na zmienený § 374 ods. 4 OSP, vec nebola ešte krajskému súdu ani predložená, pretože sudca okresného súdu ešte o odvolaní proti uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou 1. júla 2008 sám nerozhodol. Z uvedeného dôvodu sa preto ešte krajský súd ako súd odvolací priet'ahov ani nemohol dopustiť. Sťažnosť je preto potrebné považovať za predčasne podanú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu a krajského súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľka v sťažnosti namietala aj porušenie práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na pokojné užívanie majetku zaručeného v čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008. Podľa názoru ústavného súdu je sťažnosť v tejto časti neprípustná.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti z obsahu spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 51/2010 zistil, že predmetom konania o sťažnosti

sťažovateľky vedeného pod uvedenou spisovou značkou bolo aj namietané porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ktoré bolo skončené uznesením č. k. II. ÚS 51/2010-14 zo 4. februára 2010 tak, že ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nedostatok právomoci. Ako to vyplýva z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Sťažovateľka sama uvádza, že potom, ako jej bolo uznesenie doručené (25. augusta 2009), podala proti nemu v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. Vzhľadom na to bolo a je v právomoci krajského súdu, pokiaľ mu bola, resp. bude vec predložená, poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľky. Tým je zároveň vylúčená v danom rozsahu právomoc ústavného súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažnosť v tejto časti ústavný súd odmietol pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože v uvedených veciach sa v zásade nerozhodovalo o podmienkach konania.

10. Právomoc ústavného súdu je vylúčená obdobne aj vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu o miestnej príslušnosti z 21. júla 2008, o ktorej už rozhodol aj krajský súd.

11. Vo vzťahu k namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky (čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 ústavný súd uvádza, že pokiaľ sťažovateľka nebola účastníčkou tohto odvolacieho konania, ktoré inicioval aj povinný v 1. rade, nenamietala porušenie svojich práv, ale práv povinného v 1. rade, čo je neprípustné, a na svoju obranu nevyužila dovolanie ako účinný opravný prostriedok. V tomto smere ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou a pre jej neprípustnosť, pretože sťažovateľka nevyčerpala všetky procesné prostriedky na ochranu svojich práv.

12. Sťažovateľka v sťažnosti tiež namieta porušenie základného práva na rovnosť účastníkov v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 3 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008. Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade bolo proti uzneseniu okresného súdu z 1. júla 2008 prípustné odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Sťažovateľka podala proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté. Bolo plne v právomoci krajského súdu poskytnúť ochranu právam sťažovateľky, a tým je zároveň vylúčená v danom rozsahu právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

14. Pretože došlo k odmietnutiu sťažnosti v celom rozsahu, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže tieto sú viazané na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2010